

Dialogsamtal med Grenverket

Kvinnor inom skogsbruket

Grenverket är en förening för kvinnor inom skogsbruket som har varit aktiv i Blekinge under ca 25 år (sedan 1991). De har varit aktiva genom att ha kurser, exkursioner och skogs dagar. För att få med deras perspektiv i den regionala skogsstrategin för Blekinge anordnades ett dialogmöte tillsammans med styrelsen för grenverket. Utifrån nationella skogsprogrammets fokusområden där kvinnor och män ska ges samma förutsättningar och deras kompetens ska tillvaratas på samma sätt, diskuterades hur de upplever situationen i Blekinge.

Sammanfattning

Huvudbudskapet i diskussionerna var att det arbetet som bedrivits under den tid Grenverket varit aktivt har givit resultat, samtidigt som attityden i samhället har förändrats. Men visst finns det saker som fortfarande upplevs som utvecklingsområden. Attityden mot kvinnor inom skogsbruket har generellt blivit betydligt bättre under de senaste 20 åren. När föreningen började sitt arbete fanns det betydligt mera fördomar och attitydproblem, vilket har blivit bättre. De ser även att det finns skillnader mellan manliga och kvinnliga skogsägare som inte bara är arv och attityd, utan handlar kanske mer om just skillnad i tänkande. Där kvinnor inte är så riskbenägna av naturen utan vill känna sig säkra på ett bra resultat innan de satsar. De ser även en skillnad i att kvinnor generellt känner ett större ansvar för att bruka den skog de har. Vilket kan vara en anledning till att kvinnor inte i alla lägen strävar efter att köpa mer areal utan vill sköta sin skog utan större avverkningar. Kanske finns det ett traditionellt hushållstänkande, då kvinnor haft ansvaret för familjens överlevnad och tvingats hushålla med tillgängliga resurser. Ofta kan kvinnan ansvar för det administrativa utan att engagera sig i det praktiska brukandet.

Detta är troligen något som kommer att ändra sig på lång sikt, delvis genom att attityden inom skogsbruket håller på att ändras men även genom att fler och fler kvinnor utbildar sig inom skogsbruket och ser dess möjligheter. Det finns redan idag framgångsrika affärskvinnor som är och utvecklar sitt skogsbrukande.

Det upplevs som om bemötandet mot kvinnor har blivit betydligt bättre, men visst finns det fortfarande individer som har svårt att hantera kvinnor i skogsbruket. Detta är ett problem som bör vara övergående och här menar man att kvinnor behöver stå på sig och visa att de vill vara delaktiga och driva sitt skogsbruk som de själva vill. En annan del är att byta inköpare eller företag om de inte lever upp till förväntningarna, ofta är man trogen sin uppköpare inom skogsbranschen trots att man

känner sig illa behandlad.

En del kvinnor har nog inte samma intresse för att sätta sig in i skogsbrukets alla delar, de ser att hjälpmedel som t.ex. skogsbruksplanen är viktigare för kvinnor än män. Men de ser även att de vill vara med och påverka de delar som de brinner för. Därför upplevs kanske kvinnor som mer engagerade på gott och ont. Kvinnor är nog mer öppna för samarbete och att bedriva mångbruk, det gör att det vedertagna produktions skogsbruket blir lite modifierat.

I och med att arbetet nu mer sker nästan helt maskinellt minskar skillnaderna mellan kvinnor och män i skogsbruket. Det öppnar sig betydligt större möjligheter för kvinnor att jobba inom skogsbrukets alla delar. Vilket är nästa stora uppgift för nätverken för kvinnor att jobba med. Här finns det fortfarande problem med de sociala delarna, ofta unga män som har svårt att acceptera kvinnor i maskingruppen t.ex. Inom skogstjänstemännen har det öppnat upp sig för kvinnor på ett bra sätt, men det behöver fortsätta utvecklas.

Skogsstrategin bör inte sätta mål för att öka kvinnors ägande eller areal, det bör finnas målformuleringar för att bättre tillvarata kvinnors kompetens och möjlighet att bedriva företag och entreprenad.